

Við politiskari myrkalegging og kúging av javnaðarmonnum og støðum teirra vilja stjórnarflokkarnir halda sær uppi

Útvarpið er vorðið eitt partapolitiskt vápni móti javnaðarmonnum

At fólkaflokksmenn, tjóðveldismenn og sambandsmenn tala fólka flokkst, tjóðveldisk og sambandsk, tá ið teir hava orðið, er ikki stórt at siga til uttan so er, at teimum verður álagt av teimum, ið biðja teir tala, at vera ólitadur.

Men at okkara útvarp skuldi fara at vera stongt fyri javnaðarmonnum og einans latið upp fyri andstøðummonnum javnaðarmanna, vardi ongan. Og enn og minni vardi tað nakran, at tíðindamenn útvarpsins fóru at vera so stívrindir, at teir ikki aftraðu seg við at »referera« tíðindi úr tinginum ikki bara lítað antisosialistiskt, men loyvu sær beinanvegin at leggja allar talarar javnaðar-

flokksins burtúr, tá ið sagt verður frá tingviðgerðini av einum so prinsipiellum og týðningarmiklum máli sum skattalógarmálinum, har ið javnaðarflokkurin hevur eina støðu mótvægis øllum hinum flokkunum.

Teirra styrki, einasta styrki, er myrkur. Teir tora tí ikki at lata Føroya fólk sita sum lurtarar til støðu sína mótvægis javnaðarmonnum.

— Tjóðveldismenn eru eisini myrkuræddir og kunnu ikki halda sær at speiðka javnaðarmenn og vera skaðfróðir yvir stjórnarflokkanna kúgingarskap móti javnaðarflekkunum.

Men teir bebbaræddu, teir politisku ræðuskítarnir, skulu ikki órevsaðir sleppa at doyggja í syndini

Hvussu nógv hefur ikki verið skrivað um politiska upplýsing — eingin litur á afturhaldsins lítað frásagn. — Sjálfstýrisflokkurin latst einaferð at leggja so nógv í sanna politiska upplýsing yvir fyri fólkinum, at hann langar tíðir meyllaði um at hava orðrætt upp rítt av tingviðgerðini av ið hvussu er øllum prinsipiellum málum og stórmálum. Og tað var veruliga roynt við uppriti av tí munnliga orðaskiftinum á tingi. Men tað var bara roynt og datt so aftur í mómnu sína. Hví? Av peningatroti? Av troti uppá uppritarar, referentar? Av ræðslu?

Nú, ið vit finga útvarpið, var tað fyrsta, ið datt einum í huga, at tað hereftir kom tann skipan, at tingviðgerðin, hitt munnliga orðaskiftið, fór at verða tikið upp á stálband — tað kostaði bara nokkur oyru — og so varpað út aftan á tíðindini um kvöldið.

Umboðsmaðurin hjá javnaðarmonnum í útvarpsnevndini, P. M. Dam, setti so fram uppskot um, at teir almennu tingfundirnir, ið flokkur ella flokkar ynsktu útvarpaðar, skuldu verða útvarpaðir. Hetta hevði fólksins athuga, og tað var eisini frálíkt, tí tilfars-trotið hjá útvarpinum var og verður nívandi, so fáir vit eru.

Men afturhaldsflokkarnir í útvarpsnevndini tyrptust saman og søgdu kortaneir.

Stuttligt at siggja teir, sambandsblaðstjóran L. Samuelsen, fólkafloksblaðstjóran Wang og Djóna í Geil so eymliga taka lógvatak saman fyri at verja ta politisku myrkaleggina.

Ófatiligt, siga fólk.

Men ikki so ófatiligt, sæð úr frá teirra sjónarmiði, tí hvør teirra sigur við sjálvan seg, at um tað hendir, at Føroya fiskimenn, Føroya arbeiðsmenn og hvør fríborin og sannleikskerur føroyingur fær

hovi at hoyra javnaðarmannastøðuna framborna saman við støðuni hjá teirra mótstøðummonnum, sambandsmonnum, fólkafloksmonnum og gamla sjálfstýris-manna banamanni Djóna í Geil.

vil tað vara stutta tíð, til javnaðarmenn hava meirlutan í Føroyum við sær, og afturhaldsflokkarnir vilja verða skúgvadur av stjórnarpallinum.

Og tjóðveldismenn hava tað ikki stórt betri enn stjórnarflokkarnir

Undir viðgerðini av málinum av tí munnliga orðaskiftinum á tingi hava teir verið toguligir, lunkaðir, súrir og saftleysir. Men teir tola so sanniliga heldur ikki dagsins ljós.

Logtingsins fyrirsæti, Johan Poulsen, Jens Chr. Olsen og Fr. Bláhamar trína fram sum yvirgangskroppar móti javnaðarmonnum.

Sum sagt frá í seinasta blaði

løgdu javnaðarmenn fram á ting mótmæli móti útvarpsins politisk partisku støðu.

Formaður og skrivarar valdu so hin tvørligasta dagin, leygardagin, ið tingmenn vanliga hava weekend, at lata mótmælið koma til tingviðgerðar.

Av tí at Øregaard og P. M. Dam noyddust at vera burturi henda dagin, varð biðið um — skrivliga — at fáa málið tikið av dagskrá

Framhald á 2. síðu

Nýtt landsstýri

Hákon Djurhuus hevur valt fólkatingskrakkin, ið hann fund av fundi hevur skírt sum tann mest ónyttuga sessin — henda vanvirda krakkin hevur hann valt heldur enn landsstýrissessin, hin hægsta í Føroyum.

Í staðin fyri Hákon Djurhuus hava stjórnarflokkarnir sett sjómarsmálamannin mikla, Óla Jákup Jensen.

Spentir hava menn biðað eftir, um Hákon Djurhuus fór at eta alt í seg, ið hann hevur sagt av manninkandi og vanvirðisligum um fólkatingssessin.

Og nú segði lögmaðurin frá, at henda sjálfstýrisheitan og einaferð — undir krígunum — loysingarheitan hevur valt hin vanvirda fólkatingssessin heldur enn starvið sum føroyskur ministari — hægsta álitissess í Føroyum.

Kann nakar maður klæða seg naknari og sum storri politiskt kvíggjævni.

Lögmaður hevur verið heppin, helt Erlendur Patursson, heppin at velja sær dumpikandidatar í landsstýrið.

Núverandi landsstýrismenn kunnu neyvan sigast at hava fólkið aftanfyrir seg. Tilsamans hava teir litið meiri enn 200 atkvøður aftanfyrir seg.

Erlendur Patursson ynskti Hákonu til lukku.

»Tökk!« segði Hákon. »Tú eigur stóran part í mær sum donskum fólkatingsmanni!«

»Tú fert at gera bragðið sum danskur fólkatingsmaður«, helt Erl-

endur aðra lotu, teir hittust.

»Eg fari einki at gera uttan í samráð við teg, Erlendur, tí tú eigur, sum sagt, stóran part í mær sum donskum fólkatingsmanni«, svaraði Hákon.

Hákon sum danskur fólkatingsmaður er verk Erlends og tjóðveldismanna.

George kongur VI skuldi koyrast frá

Herfyri frættist frá uttanríkisstovnum Bretlands og USA's, at Hitler og uttanríkisráðgjafi hansara, Ribbentrop, høvdu í ætlan at avseta bretlandskong Georg IV, og í staðin seta bróður hans, hertogin av Winsor, til konga.

Hesi nýliga almengjordu skriv eru frá 1940, í tí tíðini, tá Hitler hevði í kvittan at taka Ongland og eisini hevði vón um at fáa samarbeiði við hertogin av Winsor, sum fleiri ferðir varð spurður um hetta av sponskum umboðsmönnum, sum yóru í týskari tenastu í Lissabon, har hertogin tá var staddur. Orsakað av hesum tíðindum verður sagt úr Bretlandi, at hertogin ongatið hevur havt nakað samarbeiði við týskarar og altíð hevur verið støðufastur og trúgvur yvirfyri Bretlandi.

VALDEMAR LÜTZEN
Telf. 1020 Thorshavn.